

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἡ μέλλουσα Κυβέρνησις θὰ καταργήσῃ ὅλα
Ματροπολίτην, Σύνοδον, Βουλὴν καὶ Βασιλείαν
προσφέροντάς εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω **φ ό λ α**
καὶ φέρουσι τὴν Ὀθωνα μετὰ . . . τὴν Ἀμαλίαν.

Ἐξαρχόπουλος

ΣΥΡΙΑΝΑ

Ὅλοι ᾔθελον νὰ ἀναβῇσιν εἰς τὰς θύρας τῶν καταστημάτων ἢ τοὺς
ἐξώστιας τῶν οἰκῶν βασιλικὰς εἰκόνας. Ἐπειδὴ δὲ αὗται ἐξηκολύθησαν,
τινὲς εἰς ἀντικατάστασιν ἀνῆρτησαν τὰς εἰκόνας τοῦ Ὀθωνος καὶ τῆς
Ἀμαλίας.

Ζήτημα ἔγινεν ἂν ἡ εἰκὼν τῆς βασιλίσσης πρέπη ν' ἀναρτᾶται δεξιὰ ἢ
ἀριστερὰ τῆς εἰκόνης τοῦ βασιλέως.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὰ δεξιὰ ἔλεγον :

— Ἀροῦ εἶνε κυρία· ἡ κυρία πάντα δεξιὰ πηγαίνει.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὰ ἀριστερὰ ἀπήντων :

— Τί θὰ πῇ κυρία ; Ποιὸς βασιλεύει, Ἐκεῖνος ἔχει τὴν θέσιν τῆς
τιμῆς.

Διάλογος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεταξὺ δύο Συριανῶν :

— Ὡραία χρέμας τοῦ βασιλεῖς.

— Γιατί τάχα, δὲν σ' ἀρέσουν ;

— Τοὺς ἔχεις ἀνάποδα, δεξιὰ τὴν βασιλίτσαν.

— Ἀριστερὰ εἶνε.

— Δεξιὰ ἐκεῖνον ποὺ τὴν βλέπει.

— Ἀριστερὰ ὅπως ἔρχεται.

— Τί ἀριστερὰ ; ἐγὼ τὴν ἔχω δεξιὰ.

— Οὐφ, ἀδερφέ, δὲν μοῦ λές πῶς εἶσαι ζερδοχέρης.

Ἐν τῷ χορῷ τῆς λέσχης εἶχεν εὐτρεπισθῇ καὶ ἰδιαίτερον διαμάτιον, ὅ-
πως χρησιμεύσῃ ὡς κομμωτήριον τῆς Βασιλίσσης. Ἐν τῷ κομμωτηρίῳ
αὐτῷ ἐκτός τῶν ἄλλων ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἐτίθησαν πρὸς χρῆσιν τῆς
Ἀνάσσης τριάκοντα φιάλαι πνευματωδῶν ἀρωμάτων, δεκαεπτὰ φιάλαι ἀ-
ρωματικῶν ὀξέων, εἰκοσιπέντε σαπύνια, ἑξάδεκα δοχεῖα πομπάδας, τρια-
κοσιεῖς τεμάχια κοσμητικῶν καὶ ἐπτὰ εἶδη... σκόνης διὰ τὰ δόντια.

Ὅπου ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ Συριανοὶ ἔχουν μεγάλα κεφάλια :

Τὸ πιλοπωλιεὺν Ἄστν ἐπρομήθευσε πλῆθος κλάκ εἰς Σύρον, τοῦ ἔμειναν
δὲ μόνον τέσσαρα-πάντε, τὰ μικρότερα.

Λόγοι Συριανοῦ ἀποχαιρετίζοντος τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν :

— Au revoir ma chère ; mes compliments à maman !

Εἰς τὸ σουπὲ οἱ ξένοι ἔμειναν νηστικοί, διότι οἱ Συριανοὶ ἐφρόντισαν
φαλαγγηλὸν νὰ παραταχθῇ πολὺ πρὸ τῆς ὥρας περὶ τὰς τραπέζας. Τινὲς
διὰ νὰ μὴ λερώσουν τὰ θανεικὰ φράκα ἔθεναν τὰ μάκτρα περὶ τὸν λαιμόν.

Ὁ βασιλεὺς ἀπεσκέψθη τὰ βιομηχανικὰ ἐργαστήσια, ἐν οἷς καὶ τὰ εὐ-
ωδῆ βορσοδεφεῖα. Ἐν τούτων ἀνήκει εἰς τὸν δῆμαρχον κ. Τσιροπινᾶν. Ὁ
κ. δῆμαρχος, ὁδηγῶν τὸν βασιλέα, ἔδωκεν εἰς αὐτόν νὰ καταλάβῃ, ὅτι τὸ
ἰδικόν του βορσοδεφεῖον εἶνε τὸ μεγαλειότερον ὄλων. Ὁ βασιλεὺς φυσικὰ
τὸ ἐπίστευσεν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μετέβησαν εἰς τὸ βορσοδεφεῖον Καλουτᾶ,
τὸ μέγιστον ὄλων. Ὁ βασιλεὺς ἐκύτταξε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν ἔκτασιν
του καὶ στραφείς πρὸς τὸν δῆμαρχον πονηρῶς :

— Περίεργον, κ. δῆμαρχε, πῶς γαλοῦν τὰ μάτια· αὐτὸ ἔξαρνα νομίζω
κανεῖς, ὅτι εἶνε μεγαλειότερον τοῦ ἰδικοῦ σας.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰς τὸν βασιλέα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γε-
ωργίου, οἱ δημόσιοι σύμβουλοι Σύρου ἤθελον νὰ προηγηθῶσι τῶν βουλευ-
τῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αὐτοὶ μὲν ὡς πλῆρες σῶμα ἀπετέλουν Ἀρχήν, οἱ δὲ
βουλευταὶ ὡς ὀλιγάριθμοι ὄχι.

Καὶ εἰς βουλευτὴς Πλεγεῖν ἀπετίθεντο :

— Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα Ἀρχή, ἤθελαν νὰ μᾶς στείλουν εἰς τὸ τέλος.

Ἀθηναῖος

ΣΥΡΙΑΝΑ

(Ἰδιαίτερα ἀνταπόκρισις Ἄστου)

Καλὸν μου Ἄστν,

ἄκουσε τὰ ἐν τῇ Ἐρμουπόλει.
Πρῶτ' πρῶτ' ἐξόπνησαν γυναῖκες καὶ ἄνδρες ὅλοι
Καὶ πῆγαν νὰ ὑποδεχθῶν τοὺς Μεγαλειστάτους.
Κι' ἀπὸ τὰ ζήτω τὰ πολλὰ ἐφράζανε τ' αὐτιά τους.
Ἡ κάθε μία ἔβαλε τὸ παιὸ καλὸ φουστάνι.
Καὶ ρεδερέντζες ἔμαθε μὲ τὸ στανιὸ νὰ κᾶνῃ.
Σημαῖες ἀπλώσαν παντοῦ καὶ κᾶδρα καὶ μυρσίναις.
Καὶ ἤλιους χρυσοκόλλητους μὲ χίλιας δυὸ ἀκτῖναις,
Καὶ ὁ καθένας τοὺς Μπουρλῆς, καὶ ἡ κάθε μία Ἄμια.
Τοὺς τοίχους καθάριζαν τῆς πόρταις καὶ τὰ τζάμια.
Καὶ βλέπαν στὸν καθρέφτη τοὺς καὶ διώρθωναν τὸ σῶμα.
Καὶ παιὸ πολὺ ἐβάζαν κόκκινο καὶ ἄσπρο χροῖμα.
Ἐπρόβαλε καὶ ὁ Χαράτζης ἀπ' ὄλου· πρῶτα πρῶτα
Καὶ πίσω ἡ Ἀνατολὴ μὲ τὰ πολλὰ τὰ φῶτα,
Κ' ἔτσι ἐπῆγαν στὸ χορὸ μὲ χίλια δυὸ κουνήματα
Καὶ ὑποκλίσεις ἄρχισαν καὶ τρέλλαις καὶ πηδήματα
Καὶ λίγο κόρτε καὶ ματιαῖς, λίγη γλυκειὰ κουδέντα
Καὶ δάκναι καὶ πῆραν καὶ ἐκαὶ τ' ἀγκαζαμέντα
Κι' οἱ Συριανεῖς καὶ οἱ Συριανοὶ τὸ δεῖξαν καὶ πάλι.
Πῶς εἶνε πρῶτοι στὸ χορὸ, στὸ γοῦστο καὶ στὰ κάλλη.
Καὶ σκαθοφόροι κάμποσοι τοὺς ρίχτηκαν ἀλλή.
Ἡ Συριανὴ ὡς φαίνεται ἔχουν σωστὰ μυαλά,
Καὶ τρέξαν εἰς τὸ σουπὲ μὲ γέλια καὶ παράτα.
Μὰ κάπου κάπου βρίσκαν καὶ ψάρια ... μυρωδᾶτα
Καὶ ἡ σαμπάνια· λιγοσταῖς, μέτρο καὶ αὐτὸ καλὸ
Γιατὶ πολλὰς ἂν πῇ κανεῖς χτυπᾷ στὸ μυαλὸ
Καὶ νὰ τοῦ στρέψουνε μπορεῖ καὶ νὰ γενῇ φρενήρης.

Καὶ τῆς γιορταῖς μα; ἔστειλεν ... ἐπιτυχία πλήρης
Νὰ γίνῃ πλὴν δὲν ἔπρεπε λόγος γι' αὐτὰ πολὺς
Ταῦτα καὶ μένω φίλος σας

Ἐνας μικρὸς Μπουρλῆς

Ο ΜΙΑΟΥΔΗΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλη, ἣν δημοσιεύομεν ἐν τῇ τετάρτῃ
σελίδι, εἶνε ἀντίγραφον πιστὸν ἐκ πολυτίμου σχεδ.ογραφήματος σφί-
ζομένου παρὰ τῷ ὑπαναρχῷ Γεωργίῳ Τομπάζῃ. Τὸ ἐν λόγω σχε-
διογράφημα ἐγένετο ἀπὸ τὸ φυσικὸν διὰ μολυβδίδος ὁπὸ τοῦ Γερμανοῦ
Friedel, γερμανοῦ φιλέλληρος, ὅστις ἐγνώρισε τὸν Ἀνδρέαν Μιαούλην
διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος, ἐχαράχθη δὲ μετὰ ταῦτα ἐν Γερμανίᾳ ὁ-
πόθεν ὁ Friedel ἐπεμψεν ἀντίτυπα εἰς διαφόρους ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν
ὁμολογίαν τῶν γνωρισάντων τὸν Μιαούλην, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ὑπ-
ναρχῶν Γεωργίος Τομπάζης, ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἡ μόνη, ἣτις δ-
μοιάζει, ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι δημοσιευθεῖσαι εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον
φαντασιώδεις, παριστώσι δ' ἄλλως τὸν ἐνδοξόν θαλασσινὸν μας εἰς
πολὺ νεωτέραν ἡλικίαν ἐκείνης, καθ' ἣν εἶχεν ἀναλάβει τὴν διοίκη-
σιν τῶν ἐλληνικῶν στόλων. Ἡ εἰκὼν τοῦ Friedel ἐκφράζει καλῶς
τὴν εὐφυῖαν καὶ τὸ μεγαλεπήβολον, ἅτινα ὁ ἔκριναν τὴν φυσιογνω-
μίαν τοῦ ἀνδρός.